

Don Boscogemeenschap, Kessel-Lo, Tweede adventsviering zondag 7 december 2025
Te doen wat goed is: hopen op en werken aan gerechtigheid, elkaar bevrijden.

Lezingen: Jesaja 11, 1-10 Psalm 72 (Rom 15, 4-9) Matteüs 3, 1-12

Begroeting en openingswoord

Goedemorgen allemaal en alvast bedankt om naar hier te komen
terwijl de duisternis blijft nazinderen in het ochtendlicht.
Misschien kwam je hoopvol naar hier,
misschien was het een gevecht om hier te geraken,
misschien is het lachen je vergaan
Misschien is je hoop mee vertrokken met je lach
Misschien huiver je bij het begrotingsakkoord
Nog steeds wenden wij onze blik af bij de beelden uit Gaza en Oekraïne,
om er twee te noemen van de vele brandhaarden van geweld van vandaag.
Die zucht van wanhoop bij al dit ontij,
gaan we proberen om te zetten in een ademtocht die verlicht en energie geeft.
Deze week richten we onze hoop op gerechtigheid.
Gerechtigheid in Gaza en Oekraïne, in die grote wereld die we maar minder en minder begrijpen.
Maar ook gerechtigheid hier, voor een hopelijk meer solidair beleid, in ieder geval toch meer solidair
dan het begrotingsakkoord.
Ook gerechtigheid in de gezondheidszorg, want hoe moet je kiezen, tussen het maken van een
volwaardige maaltijd voor je gezin, het betalen van de schoolrekening of een bril voor je kind? Om het
nog niet te hebben over de steunzolen die je zelf nodig hebt en die hopelijk je kniepijn verhelpen zodat
je je job en/of je huishouden kan hervatten zonder pijn.

Laten wij elkaar recht in de ogen kijken en beloven dat dit ons streefdoel is:
een wereld maken die in vrede is,
een nieuwe orde van gerechtigheid,
doen wat goed is,
elkaar bevrijden.

Zingen we samen het openingslied: Als God ons thuisbrengt

Lichtritus en lichtlied

We zijn in de donkerste tijd van het jaar.
We houden niet van de duisternis.
Rondom ons zien we heel veel lichtjes verschijnen.
Duisternis moet verdreven worden.

Maar...

één lichtje, één kaars is genoeg om de duisternis te verjagen,
terwijl de diepste duisternis het kleinste licht niet kan doven.
En één kleine vlam is genoeg om een bos in lichterlaaie te zetten.

Week na week steken we in deze advent een kaars aan.

Een kaars die vertelt over 'hoop'.
Hoop op een kleine twijg die een nieuwe lente aankondigt.
Hoop op een daad van solidariteit voor de mens in nood.
Hoop op een medemens die blijft geloven in vrede.
Hoop op een samenleving waar iedereen meetelt.

Vandaag steken we de tweede kaars aan.
Ze wil in ieder van ons die hoop aanwakkeren dat verandering,
een nieuwe orde van gerechtigheid mogelijk is als we er blijven aan werken.
Bidden wij bij dit gebaar:

Zegengebed

Voor wie leven
met een verscheurd hart
omwille van groot verdriet, klimaatrampen,
slachtoffers van oorlogen

Met vrede gegroet en gezegend met licht!

Voor wie het netwerk
in zijn of haar omgeving
en dat van de wereld
wil herstellen

**Met vrede gegroet en gezegend
met licht!**

Voor wie moeite doet
om met minder genoeg te hebben
en gul te zijn met wat hij heeft.

**Met vrede gegroet en gezegend
met licht!**

Voor wie in stilte wachten
en vertrouwen
dat de liefde zal blijven:
in de naam van vader-moeder,
Zoon en heilige Geest.

Wie wil de twee kaarsen aansteken terwijl we zingen?

Lied: Als alles duister is, ontsteek dan een lichtend vuur
dat nooit meer dooft, een vuur dat nooit meer dooft.
Dans nos obscurités, allume le feu qui ne s'éteint jamais,
qui ne s'éteint jamais.

Eerste lezing uit de profeet Jesaja, Hij zal de armen met gerechtigheid oordelen. (Jesaja 11, 10)

Op die dag
zal een twijg ontspruiten aan de stronk van Jesse
en een scheut uit zijn wortels zal vrucht dragen.
Op hem zal de geest van de Heer rusten,
een geest van wijsheid en inzicht,
een geest van raad en sterkte,
een geest van kennis en vreze des Heren;
hij ademt vreze des Heren.
Hij zal geen oordeel vellen naar uiterlijke schijn,

geen uitspraak doen op grond van geruchten;
hij zal de armen met gerechtigheid oordelen,
hij zal met rechtvaardigheid beslissen voor de nederigen van de aarde,
hij zal de aarde slaan met de roede van zijn mond,
en met de adem van zijn lippen zal hij de boosdoener doden.
Gerechtigheid zal de riem om zijn lendenen zijn,
trouw de riem om zijn heupen.
De wolf zal huizen met het lam,
en de panter zal zich neervlijen naast het bokje,
het kalf en het leeuwenjong verzadigen zich samen:
een kleine jongen kan ze hoeden.
De koe en de beer zullen grazen,
samen zullen hun jongen neerliggen;
en de leeuw zal stro eten als het vee.
De zuigeling zal bij het hol van de giftige slang spelen,
de peuter zal zijn hand uitstrekken naar het nest van de adder.
Niemand zal kwaad doen en schade berokkenen
op heel mijn heilige berg,
want de kennis van de Heer zal de hele aarde vervullen,
zoals het water de zeebodem bedekt.
Op die dag zal de wortel van Jesse opgericht staan
als een banier voor de volken,
de naties zullen Hem zoeken
en zijn rustplaats zal glorieus zijn!

En ook de psalm van vandaag gaat op hetzelfde elan, of zeg ik beter 'in dezelfde geest' verder.
We kennen die tekst uit het lied Voor kleine mensen, maar ik hield eraan om de tekst nog eens te laten voorlezen.

Psalm 72:

In zijn dagen zal rechtvaardigheid bloeien,
overvloedige vrede tot in eeuwigheid.

God, laat de koning uw recht spreken,
geef de zoon van de koning uw rechtvaardigheid.
Hij zal uw volk rechtvaardig besturen
en rechtspreken over uw armen.

In zijn dagen zal rechtvaardigheid bloeien,
vrede in overvloed, tot er geen maan meer is.
En heersen zal hij van zee tot zee,
van de Rivier tot aan de einden van de aarde.

Hij redt de misdeelde die om hulp smeekt,
de arme die geen helper heeft.
Wie behoeftig en misdeeld is, toont hij erbarmen,
de misdeelden redt hij het leven.

Laat zijn naam voor eeuwig blijven,
en voortleven zolang de zon zal schijnen.
Alle volken zullen zich om hem gezegend noemen
en zullen hem gelukkig prijzen.

Lied: Laat ons samen: een keertje samen en dan drie keer in canon

**Lezing uit het Evangelie volgens Lucas,
Bekeert u: het Koninkrijk der hemelen is nabij. (Lc 3, 1-12)**

In die dagen kwam Johannes de Doper
en verkondigde in de woestijn van Judea:
“Bekeert u, want het Koninkrijk der hemelen is nabij.”
Deze toch is het die de profeet Jesaja bedoelde, toen hij zei:
“De stem van een roepende in de woestijn:
‘Bereidt de weg van de Heer, maakt zijn paden recht.’”
Deze Johannes nu droeg een kleed van kameelhaar
met een leren riem om zijn middel.
Zijn voedsel bestond uit sprinkhanen en wilde honing.
Toen liep Jeruzalem, heel Judea en heel de Jordaanstreek naar hem uit
en zij lieten zich door hem dopen in de rivier de Jordaan,
terwijl zij hun zonden beleden.

Maar toen hij vele Farizeeën en Sadduceeën naar zijn doopsel zag komen,
zei hij tot hen:
“Addergebroed, wie heeft u voorgespiegeld,
dat ge de komende toorn kunt ontvluchten?
Brengt dus vruchten voort die passen bij bekering,
en meent niet dat gij bij uzelf kunt zeggen: ‘Wij hebben Abraham tot vader.’
Want ik zeg u: God kan uit deze stenen kinderen voor Abraham verwekken!
Reeds ligt de bijl aan de wortel van de bomen.
Elke boom dus die geen goede vrucht draagt,
wordt omgekapt en in het vuur geworpen.
Ik doop u met water, opdat ge u zoudt bekeren.
Maar Hij die na mij komt, is sterker dan ik,
en ik ben niet waardig zijn sandalen te nemen.
Hij zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur.
De wan heeft Hij in zijn hand en Hij zal zijn dorsvloer grondig reinigen;
zijn tarwe zal Hij in de schuur verzamelen,
maar het kaf verbranden in onblusbaar vuur.”

Homilie:

Enerzijds geven de lezingen ons vandaag uitzicht op een nieuwe werkelijkheid, die haast te mooi is om waar te zijn. En misschien is dat hetgene wat veel mensen van vandaag tegensteekt, die ‘naïeve, onnozele vertelselkes die toch niet waar zijn’.
En toch, ben ik ervan overtuigd dat je dromen en visioenen nodig hebt, om te blijven werken aan een betere wereld, waarin de ander, minstens even goed wordt behandeld als ik zelf behandeld wil worden.

En misschien helpen die dromen ook om te blijven ademen in de huidige wereld zoals die is, om te overleven (uiteraard terwijl we hartstikke ons best doen om een aangename medemens te zijn).

En ik denk dat dat ook op het gezondheidsvlak zo is: dat het heel moeilijk wordt als er geen kans op beterschap is, dat chronische pijn, niet alleen op het moment pijn doet, maar ook je zicht en je hoop op morgen overschaduwt.

Is dat dan het onheil dat we terugvinden aan het einde van het evangelie?

Ik wil de werkelijkheid niet verbloemen en niet ontkennen, en toch heb ik het heel moeilijk om een dreiging van onheil te gebruiken om iemand te motiveren om het goede te doen.

Ik weet ook dat een voorspelling van onheil, mij niet hard of langdurig aanspoort om het goede te kiezen.

Ik weet niet goed hoe het te lezen of te kaderen, ook niet in het kader van gerechtigheid.

Gerechtigheid komt er niet door angst of dreigementen. Gerechtigheid is ruimte, is vrijheid, is kunnen ademen zonder zorgen, zonder beklemming. Hoe je daar komt? Door jezelf toch wat pijn te doen, of uit te dagen.

Wat kan ik delen? Durf ik tegen iemand zeggen 'Courage, ik vermoed dat het soms zwaar is.' Door elkaar tijd en aandacht te gunnen? Ook als die wordt afgewezen, toch -zij het subtiel- blijven aanbieden. Door danku of excuseer te zeggen? Denk er zelf eens over na.

Geloofsbelijdenis:

Ik geloof in een God
die een kwetsbare ruimte schiep
voor de mens
waar wij in de kwetsbaarheid van de ander
onze eigen kleinheid ontmoeten.
In die ontmoeting ligt de kracht,
om ten volle mens te worden
naar Gods hart.

Ik geloof in Jezus
die geen Majesteit wil zijn,
maar die kwetsbare "ruimte"
tussen mensen is,
ons geneest van gewonde waardigheid,
eenzaamheid en zinloosheid

Ik geloof in de Geest,
die ons met vuur motiveert,
om aan Gods nieuwe ruimte te werken.

Ik geloof in de mens,
die gelooft in de kracht van
Kwetsbaarheid,
en die doet schitteren,
als een baken van licht
zelfs in de diepste duisternis.

Voorbeden met als tussenzang

Wek mijn zachtheid weer.

Geef mij terug de ogen van een kind.

*Dat ik zie wat is, En mij toevertrouw,
en het licht niet haat.*

Leggen we al onze vragen en zorgen voor

en bidden we om zijn zorg en zegen voor ons en voor alle mensen.

Voor de mantelzorgers en alle mensen die actief zijn in ziekenhuizen en woonzorgcentra:
dat Gods liefde in hun handen vorm mag krijgen.

Voor de leerkrachten, opvoeders en iedereen

die op de een of andere manier vrijwilliger is bij jongeren:

dat hun volgehouden enthousiasme

iets zichtbaar maakt van de liefdevolle warmte van Jezus.

Voor iedereen die leidinggeeft

dat de onderlinge solidariteit het fundament mag zijn voor hun beslissingen.

Bidden we in de stilte van ons hart

voor onze eigen vragen en intenties.

Luisterlied: Gij die de stomgeslagen mond verstaat

https://www.youtube.com/watch?v=s0sjim0ZyQ0&list=RDs0sjim0ZyQ0&start_radio=1

Tafelgebed

Doen wat goed is: dankbaar zijn,

elkaar bevrijden van angst, stress en dwang.

Een nieuwe wereld van gerechtigheid en vrede

had Uw Zoon voor ogen toen hij

op de laatste avond voor zijn dood met vrienden aan tafel zat.

Hij nam brood, zegende het, brak het en deelde het rond.

Neem en eet hiervan want dit is mijn lichaam gegeven voor allen.

Zo blijf ik jullie nabij. Na de maaltijd nam hij ook de beker, zegende die en gaf hem rond.

Neem en drink hier allen van, dit is mijn bloed, gegeven voor allen.

Blijf dit doen om mij te gedenken.

Onze Vader

Muziek: *Be still my soul* door *The Priests*

(in de viering hoorde je een albumversie, de link is naar een live-versie)

<https://www.youtube.com/watch?v=DYMzRCuGpxk>

Schoenen

ga eens in de schoenen staan
van wie minder heeft
durf de confrontatie aan
met wie anders leeft

luister naar verhalen
van de straat geplukt
zie het niet als falen
wanneer iets niet lukt

wees gerust daadkrachtig
maar speel niet voor held
zoek vooral aandachtig

waar het schoentje knelt

laat je hart maar spreken
al klinkt dat naïef
geef een hoopvol teken
heb de mensen lief

hou die motivatie vast
blijf er vol voor gaan
wie bewust die schoen past
trekt hem wellicht aan

Hilde Van Parys

Zending en zegen

Danku Jos, Lieve, Majo, Theo en Constance

Zijn wij bereid te veranderen en zo Gods vrede en solidariteit uit te dragen?
Maak de weg van de Heer gereed, maak recht zijn paden!
Mogen wij doordringen van deze boodschap van hier heengaan,
overtuigd dat wij de weg naar die vrede kunnen effenen
door onze daden van solidariteit.
Moge God ons daartoe zegenen:
Vader-Moeder, Zoon en Heilige Geest.
Amen.

Medelingen: zie blaadje

Heel december organiseert Amnesty International de jaarlijkse schrijfmarathon. Verspreid over de hele wereld schrijven Amnesty-supporters miljoenen brieven, sturen kaartjes en ondertekenen petitie voor individuen en groepen in nood. Ook in Vlaanderen komen we massaal in actie.

In december organiseren de Amnesty-groepen uit het Leuvense opnieuw een lokale editie van deze internationale actie. En ja, het helpt! **Elk jaar boeken we mooie resultaten** met de Schrijfmarathon: mensen komen vrij na onterecht gevangenschap, worden niet langer gefolterd, krijgen medische hulp of valse aanklachten tegen hen worden ingetrokken.

Redenen genoeg om even binnen te springen tijdens een van de schrijfactiviteiten. Het helpt én het is gezellig.

- Donderdag 11 december 2025, 18u00 tot 22u00, Wereldcafé (Joris Helleputteplein 2. Leuven)
- Maandag 15 december 2025, 19u00 – 21u30, De Boomgaard (Wilselsesteenweg 70, Kessel-Lo).

Meditatie om 20u op 15 december in Don Boscocentrum - Ademtocht
29 december bij de paters Montfortanen Jozef Pierrestraat 39

Contactadres: katrien.rombouts@hotmail.com

Slotlied: Lied van solidariteit